

ditius. qz reddūt interrogatōem pcedentē. vt qualis ē plato:
et m̄det talis q̄lis ē sortes. Relatīa q̄n sine interrogatōe pferū
tur: vt tal' ē sortes q̄lis ē plato. Et q̄n ad noīa adiectīa sp̄aliū
accētūū ducunt: vt ethiops ē niger z tal' ē coru'. z sortes fuit
albo z talis fuit plato. Et hec de relatīs deā sufficiūt

¶ Finit tractat' octau'.

¶ Sequitur nonus de ampliatioe

Personalis suppositio est acceptio termī cōis p su
is inferioribz. cuius alia est determinata. alia p̄fusa:
vt p̄us paruit.

¶ Personalis sup̄o. alia ē restricta
alia ampliata. Et ita ampliatio z restrictio habent fieri circa
sup̄ōnem p̄sonalem. Restrictio ē coartatio termī cōis a ma
iori sup̄ōne ad m̄iorem: vt cū d̄: homo albus currit. hoc ad
iectiū albus restringit hoīem ad supponendū tantū. p̄ albis

¶ Ampliatio est extensio termī cōis a m̄iori sup̄ōne ad ma
iorem: vt homo potest esse antichristus. iste terminus homo nō
suppoit solū. p̄ his q̄ sunt. sed etiā p̄ his q̄ erūt. vñ ampliā ad
futuros. Dico autē termī cōis. qz termin' singularis vt plato
nō ampliā neqz restringit. ¶ Ampliationū alia fit p̄ p̄bū: vt p̄
hoc verbū potest: vt homo potest esse antichristus. Alia fit p̄
nomē: vt hoīem esse antichristū est possibile. Alia p̄ p̄ncipiū:
vt homo potēs est esse niger. Alia p̄ aduerbiū: vt homo neces
sario potest esse aīal. Homo em̄ nō solū suppoit p̄ p̄nti tpe. s̄
etiā p̄ futuro. Et ideo sequitur alia diuisio ampliatiois sc̄z Am
pliationū alia fit respectu suppositoꝝ: vt homo potest esse
antichristus. Alia fit respectu temporū: vt homo necessario
est aīal: vt d̄c̄m̄ est. De ampliatioe que fit rōne suppositoꝝ:
talīs datur regula. Terminus cōis supponēs v̄bo habēti vim
ampliandi a se vel ab alio ampliā ad ea q̄ p̄nt esse sub forma
termī supponētis: vt hō potest esse aīal. hic ille termin' hō nō
solū suppoit p̄ p̄nti tpe sed etiā ampliā ad oēs q̄ erūt. Dico autē
a se. qz hoc p̄bū potest de se habere vim ampliandi. Dico autē
vel ab alio. qz hoc p̄ncipiū potēs z hoc nomē possibile dat v̄
tutē ampliādi v̄bo cui adiūgunt. vt hō potēs est eē aīal. vñ ani
mal possibile est eē albū z c̄p̄o. ¶ De ampliatioe autē q̄ fit rōne
t̄pis talis dat̄ regula. Terminus cōis supponēs v̄l apponēs
verbo habēti vim ampliādi quo ad t̄ps suppoit p̄ his q̄ sunt
que erūt. vel q̄ fuerūt: vt homo necessario est aīal. ibi tā homo